

עונה שבעת

יום ליום

פרשת דברים - תשעה בנ

הפטון הירושלמי

מגן שליט"א על
הקוואליציה
והמצב
הכלכלי...
עמ' 6-7

על המכוון
לייצור אהבת
חינם

זכויות קדימה
בגמחי"ם...

המיליאונר
שתורם מאה
חמשים
חתונות לשנה
עמ' 8-11

הסיבות שהביאו
למלחמת העולמים
הראשונה

לשנות את מי
האקוודים
לדרוויה....
עמ' 12-13

הכל על תיקון
חצות
עמ' 14-15

עגילים בגבות
בעין ההלכה

דיאה וניתוחים
فلسطינים
באספקדריה
טורנית....
עמ' 16

אהבת חינם בסמטאות צפת...
עמ' 8-11

جلיוון 20

מכון לילזור אהבת חינוך

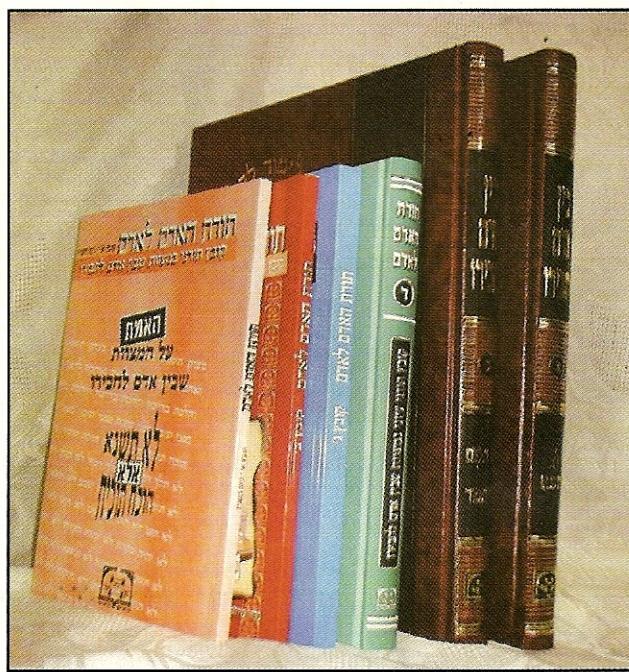
הימים ימי בין המצרים, ימי האבלות של עמנואל שנאת החינוך שהובייה לחורבונו של הבית, כל דור שלא נבנה בימיו כאילו נחרב בימיו, בימים אלו יצאנו לחפש ולתור מיהם העוסקים בבניינו של הבית באהבת חינוך ובקרבת אחיהם, מה אנו יכולים ללמד מהם ואין לתת להם יד, מצאנו את עצמנו פושעים בסוגיות העתיקה של צפת מהלכים ומחפשים אחיהם, שמענו על מפעל יהודי המתקיים לו כבר כמה שנים טובות, מפעל שככל ייעודו אהבת חינוך וקרוב לבבות, כל דור והתוספות הייחודיות שהוא מעניק לעם הנצח במקומות, עם האנשים המיוחדים המעניינים לו את המלחמתיק המתאים לו. דומה כי "מכון תורה האדם לאדם" הפועל בברכתם של גдолוי הדור כמו מאן הגורב"ץ אבא שאול זצוק"ל ויבדלחת"א ממן שליט"א, מתאים ללא ספק להגדירה זו.

המונייפויות למועצה העיר. כאשר אחד משכניו של ר' גבריאל, שאים דתיים שהייתה מועמד מטעם מפלגה אנטי דתית ידועה לשמיצה, החל להתסיס את שכניו החרדיים נגד אלו הדתיים. התססה שגרפה אליה רבנים מאוד מתושבי השכונה, אשר בחוסר התבוננות הגינו למצב בו חפשו להציג את צעדי שכיניהם הותיקים, ולהפריע ולהציג להם בחיה הדת בדזוקא. חומות גבוות קמו וניצבו מיום ליום בין האוכלוסיות המרכיבות את השכונה.

עורב אחד נדחו המתדרפים על דלתו של ר' ג. בעל הגמ"ח עיניים נתקלו במודעה בלתי שגורתית התלויה על דלתו,

"הודעה למבקשי הלואה: בגמ"ח זה זכות קידימה לחילונים, בתקווה להבנה הנהלה הגמ"ח."

היכן ההגון שאלו זה את זה, אין זה מתקבל על הדעת, קרל המתאפסים ליד דלתו אילע את ר' ג. לצאת ולהסביר עת עצמו. להגנתו טען שככלו קורן, לא מכבר למדתי סוגיה במסכת בא מצייא [לב] האומרת שכאשר הין נתקל בדרך בשני חמרים חזוקיים לעזרה של פרישה וטעינה, מצווה עליו לעזר קודם לשונוך מאשר לאויבך וזאת כדי לכפות את צורך, אם כן

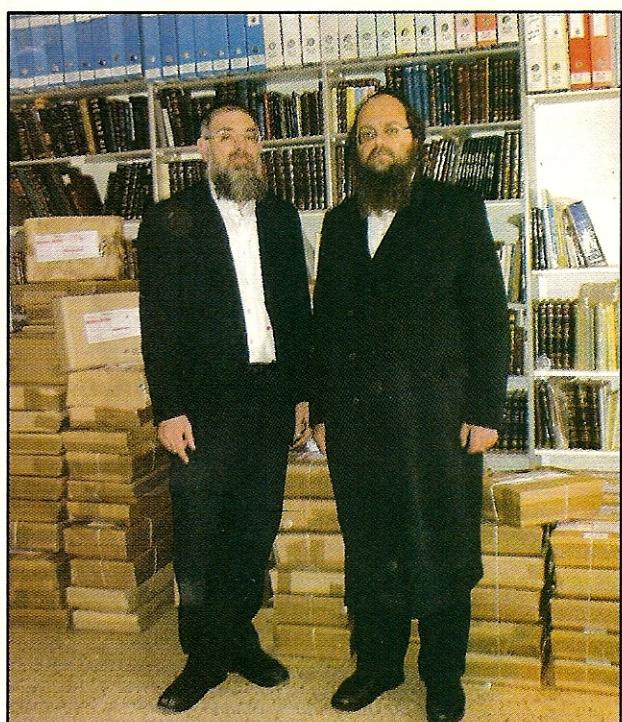

קלסרים צפופים ואוטיות מלאות של אהבת חינוך

מעשה שהיה: בשכונה צפונית באחת הערים הגדולות התנוטס לו בנין מפואר שדייריו היו מרכיבים מפסיפס אונשי מגוון, חלקם היו משומרי המצוות וחלקם אלה שעדיין לא זכו לכך יתרה מזו, חלקם של אוטם יהודים ריח של דת ושל שמים הם היו شيئاו עיוורת לכל מה שהוא ריח של דבר שבקדושה, אומנם פרט לענייני שם הם לוחמים נלהבים בכל דבר שבקדושה, אומנם פרט לבשולה כאילו כולם אחיהם היו כל דיריה הבניין חיים בשלום ובשלווה כאילו כולם תואמים הם.

כריל בין שומרי תורה ומצוות, התפתחו גם בשכונה זו מעשי חסד וארגוני צדקה, בין השאר נסודה קופת גמ"ח ביוםתו ובניהם של ר' ג. ניאוז. יהודי בר אורין מותיק המקומן אשר בכספי הגמ"ח היה עוזר למשפחות רبات לסייע את החודש בכבוד. במתן הלואות עם תנאי תשולם נוחים. ר' גבריאל זה לא היה מפהה בין המתדרפים על דלתו ומולו בעין יפה ובנפש חפצה גם לדירותיהם שאין דתיהם כל עוד הם נאמנים לפרווחם בזמנם. נהוג זה שבוחחו כולם יש בו כדי להרבות שלום.

אותו שלום הופר מעט בתקופה האחרונה עת קרבו הבהירונות

חברי המכון מספרים

מהיריד לחשוב על זה: נדמיין לעצמינו את הקב"ה יושב על כסא דין וגורז את כל הגזרות הקשות והנוראות הללו של החורבן והגלוות לדורותיה עם האנקומיציה והשואה, פרעות ת"ח ות"ט, ופרעות חברון, פיגועים ומחלות קשות רח"ל – הן לפני הכל גלי ויזוע מראש, וכל זה מחמת שאנתו הקבוצה של יהודי בשם ואובן ליהודי אחר הקורי שמעון, מה נוראה היא האחירות והתחווה של אותו יהודי הרואה את עמו (וצאצאיו בתוכם) סובל ומתענה כל כך הרבה שנים הלא גם אם עשה לו השמי משה הנראה בעיניו כמו צדיק שנאה, אינו

מצדיק שבגללו יסבלו כל הדורות לאחריו.

החוון שהוזכר בראשית המאמר הוא אף סעיף מתוך התהילך הגדול, אשר צובר תאוצה גדולה והולכת, ומצוון בא הטוב הנפלא הזה עליו عملים חברי מכון תורה האדם לאדם בראשות הרב ברוך חפץ שליט"א והרב צבי ויינברג שליט"א עימנו ונודנו לשיחחה מרתתקת ומעניינות במיוחד על נושא חשוב זה. שאלה: אי אפשרibli השאלת שני יהודים לרענון הקמת "מכון" לנושא שכזה. עד היום הכרנו מכון לסתת"ט, מכון למציאות התלויות בארץ, ואפליו מכון לחקר ומניעת תליעים בירקוט, כמו כן גם מכוני הלכה נוספים. אך מבחן

לבין אדם לחבריך? איך מגיעים לזה?

תשובה: הרקע הראשוני לברים היה מחלוקת גדולה לה הייתי עד בתקופה רוחקה. השלוות והשפעותיה של השיליות היו הכר לצמיחות הרעיון הגדול הזה של יותח המודעות של הצייר לנושא ביתר שאות. אך הרעיון נשאר רעיון גם כשמותים יינויו אותו להגיון ולהשתקע בעיר צפת. שם פגשוו את "שותפי" הרב חפץ שליט"א אשר היה שותף לרעיון, תוך שאנו מסקימים, כי לאחר היציאה לפנסיה נשקייע בהז יותר, אז עדין לא תכננו להקדיש את חיינו לנושא, וזאת מהסיבה הפחותה: רוב הצייר כמוניו אז, סבור שאין כאן נושא בכלל. זה עניין מוסרי נחמד וראוי לעיון ב"סדר מוסר" אך לא מעבר לכך. הלכה? איזה הלחבות וכמה, יש בנושאים שבין אדים לחבירו? הלא אלה הם

מציאות צדיות ולא מהוויות כל כך...
שאלה: איך נוצרו הספרים בנושא?

תשובה: הספר הראשון "לא תשנא על נושא" יצא בקבוק העיסוק בנושא, השני היה כרוך בהשקעת זמן

בתשרי תשס"ב פורסמה בקובץ ד" קושיא עצומה" כאשר הובתו סטם מוספרי המכון למשיבים ההלכתיים הללו, גילינו עולם שלם גדול ורחב ידים, הכל, אבל ממש הכל נמצא בהלכות ברורות ומפורטות, בפרט דינים הנוגעים לאינטוף מקרים ונות מקרים, שלב הנסייה עדין לא הגיע... אך אנחנו כבר היינו עמוק בזורך הנושא?

השנה בראי "הפסיכולוגיה התורנית"

בספר "לא תשנא" ישנו ניתוח פסיכולוגי על פי מקורות ופרשני היהדות, מבלי להזדקק "להם" ולשכמתם חלילה. חלק זה מחולק לארבעה פרקים,

א': עוסק בהבנת תהליך השנה בראי גורמי ותוצאותיה. דוגמא מהרש"ר הירש: שנהה היא ההרגשה כאילו מציאותו של השנה מפיעעה למציאות עצמנו והתחשוה שלא יוכל להשוויה כל עוד הוא מתקיים למציאות. ב': הפגת השנה: מחולק לפרקן, פיסוס, והזמן החולף.

ג': הבחנות בסוגי השנה, עומק השנה, שנהה פעילה ושאיתנה פעילה, מחשבה או רגש, סלידה נחשבת לשנהה? שנהה בין החיים ועדות, – עליה כתוב בספר הברית מואוד אתפלא על מנהג הרע זה... לפעמים אפילו בין תופסי התורה... יאמרו בפה מלא אנשי מדינה פלוני כולם רעים... הספרדים ישנו בני ארץ אשכנז ופולין... ויאמרו שבב משפחה יש לנו כי משפחתי היה אナンון, ומה לנו עם אנשי השפלים והנבאים. ובהפק יאמרו אנשי אשכנז ופולין עליהם...

ד': מהות השנה לרשעים, האם זהה לשנת מעשיו ומצבו בלבד, או שבעקובותיה מותרת גם השנה אליו עצמו, וכו'.

החלתי כי עלי לכפות את יצרי ולתת את הלהוואה ראשית
למי שאינם נמנם מאוחבי הקרובים...

האם צודק מר ניאזו?

לא באננו לפ██וק הלכה, אך כאן בדיק נכנים חמוץ מכון תורה האדם לאדם. (שהזו אגב, צירוף הפסוקים "זאת תורה האדם לחזון המופלא של הרב צבי ויינברג שליט"א והרב ברוך חפץ שליט"א ראש המכון אשר בצתה עיר הקודש. על פי חזון זה לא ירחק היום שבו יוקמו ביתי הוראה מיוחדים לנושאים שבין אדם לחבריו, שכן נושאים אלה יהיו מוכרים על ידי כל עמק ישראל ככל הדורשים התייחסות עיונית ומעמיקה לא פחות מאשר ההלכותشبשוחן ערוץ! בבית הוראה זה תהיה התייחסות מעמיקה לשאלות בנושאים של שנת חינם, נקימה ונטירה, הלבנת פנים, לשון הרע וכדומה. כמו התייחסות להלכות שבת ובשר בחלב, בהן שאלת המתעוררת בביתו של היהודי ירא שמות מופנית לרוב פ██וק הלכות מובהק!)

עלrique החזורת בסגנון שונה ויבורו יותר. משום כך אנו מקפידים שלא להשתמש במילים ארכמיות, או בראשי תיבות וכדומה כדי שהספרים יהיו 쉼ם לכל נפש מהתלמיד חכם והלמדן, ועד לבני בתים עמוק בית ישראל. שם כך חילקנו את הספר לרמות שונות החל מ ההלכות "הפשות"

ההבסיסיות ועד לעיוני הלהקה בסוגיות הנוגעות לענייניםشبין אדם לחברו. בסיום הובאו סיפורים המושכים את הלב בהם מופיעעה סיטואציה המורכבת מנידונים הלקוחים בבין אדם לחברו, מלאה המצוים יותר או פחות במצבם היומיומיות, אך פשטו הגשת הסוגיות העייניות מצד אחד, והnidונים הכלכליים שמובאים בספר (באותיות המפנות לעיונים בתחום העמוד) גורמים לכך שאנו שומעים הדברים חיוביים גם מתלמידי חכמים מוהים מוסיפורים. גם מבעל בית המעריכים בסוגיות....

הבטחות לבירורי בו אדם לחברו

ובוא וראה כמה גדול כוחה של בושה שהרי סיע הkowski ברוך הוא את בר קמציא והחריב את ביתו ושרף את היכלו". ר' צבי מפנה את תשומת ליבנו למאמר זה כמאמר בעל משמעות מיוחדת שכן אוטו בר קמציא היה "מוסר" מהסוג הגורע ביותר שהיה בעם ישראל. השלכויות של מעשה המשירה שלו אף הקדוש ברוך הוא לא רק שלא מען ממנה זאת אלא כלשון ר' אלעזר אף סיע לו במעשהיו על שום הבושה שנגרמה לו. על בושה של יהודי אחד סובל עם שלם לדורי דורות!
הדבר מפלייא במיוחד על פי המבוואר במפרשים כי אותה סעודה אליה נקלע אדון בר קמציא הימייה כינויו של הפרופושים שנעודו לטפס עזות נגד הצדוקים, כאשר קמציא היה אחד מהפרושים המיועדים להשתתף בשיח סודם של אוטם רבנן הפרוושים, אך בר קמציא זה אשר הזמן בטיעות היה "בעל דבריה" של בעל הבית - אוניבו ברוח, שכן הוא השתייך לעדת הצדוקים, מובן אם כן מדוע לא היה מקומו עימם שכן קיומו במקום היה מונע מהם את מטרת האספות.

בדנו שיח מיוחד במיןו התפתח מזה מספר שנים בין המכון לבין נושאי הספרים הספרטיציפיים היוצאים לאור, המכון מתחדשים כל הזמן דברים חדשים. ולא הכל תואם את רבני המכון אך איך משתפים את כלל הציבור? והלא בין כתלי הרוגש זה ודומו הם מסוג הדברים הבוערים בעצמותיהם של

מכתב ברכה שנייתן לראשי המכון מאת
ברמן הגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל

מוציאים לאורה לתועלת וליצויו הרבים הני צנתרי דדיבא
מנוביה"ב צפת ב"ג

הספר הנ"ל סובב וחולק על מצוות לא עשה "לא תשנא את אחיך בלבך" ועל התרחקות מן המחלוקת ושנאותם, בדבר בעיתו מה טוב לעורר בימים אלו על העניינים

הנ"ל. ההנו מברכם שחפץ ה' בידם יצליח להרבות גבולות הקדושה ולהאדיר כבוד שמיים באחדותן ובשלמותן של כל ישראל. בשתייתך

בן ציון אבא שאול

דו שיח מיוחד במיינו הפתחה מזה מספר
שנים בין המכון לבין כלל הציבור, דו
שיח שעצם קיומו תורם להפחחתה של
ה"שנאת חינם" והתקלות המצוויות בין
אדם לחברו

גדולה יותר. ש ששים ארכה ערכתו של ספר זה על נושא לא תיקום ולא תיטור, בעזרת ה' אנו בשלבינו ערכה מתקדמים של ספר נוסף בנושא אונאת דברים והלבנת פנים, כאשר לשם ההמחשה יש בידינו כתות ארבעה קלסרים עבי כרס מלאים בחומר על הנושא, בנושא של לא תיקום היו שנימבאלה...

רבבה בנוואה, שכן אלו הם רק דבריהם ...
של נושא הדברים כך פחות נעים לדבר, אך עדין ישנה זילوت
הדבר מאוד! אם באוננות דברים, הם נאמרים בדרך כלל כולם בפינוי
הדבר ממש. בלשונו הרע הדברים נאמרים בדרך כלל מאחורי גבו של
ההרעה. באוננות הדברים, כך קל יותר להרגיש בונח עם זה ... ולכן מזו
האוננות מוקמת במקום השני בעיני העם, אחרי לשון

שאלה: איך מפתח לו "מכון", על כל המשמעות הכרוכה בזיה?

תשובה: על חברי המכון נמנים מספר תלמידי חכמים מוכשרים, כאשר ישנו אחד אשר תפקידו העתיקרי הוא איסוף חומר בנושאים המדוברים, הוא משתמש בספריות מצלא ומתייך כל חומר תורני שנאמר או נכתב על בין אדם לחבריו. כך גם ספרים שלמים חדשים עם ישנים על הנושא, כאשרبعث יש בראשותנו אוסף הנחשה לנדר מסגו בעולם על נושא בין אדם לחבריו, אוסף בו נזירים לא רק חברי המכון, אלא גם מתברי ספרים, הבאים למצוא מקורות וספרים העוסקים בנושא חיבורם, כמו בנושא אמרית שלום,אמת ו舍ker וצדוק.

שאלה: מה כל כך דרוש בהשקעה על סגנון מעבר לשפה
בירור ההלכה בעיון, ולאחר מכן גם על הסגנון.
עוברים בשיטות עיונית ארבע פעמים בארכו אופנים, תחילת
шибורי ההלכה יהיו נוכנים ומכונים לאמת, כאשר על כל ספר
חכמים עובר גם על כל החומר בדקנות מסכימלית כדי
דיה עד כמה הן ההלכות ומשמעותיהן. צוות של תלמידי
מן הבינה ההלכתית, שלאחר מכון הם מתחקים בעיקר ב' בין
השורות' של הדברים שם המודעות הציבוריות לא מופחת
במכוון עוברים על החומר אברכים המציגים נקודות חשובות

גנונה ותקנית: אפשרות שאנחנו הולכים בשיטה ייחודית בצוות ערכית הספרים. ישנו הכוונים של דברי הספר, לאחריהם ישנו אחרים העוברים על כל החומר הנכתב, באם הם נתקלים במקרה צורך להתעכ卜 משום מה על הבנתו, הוא עובר מיד

מרן שליט"א בברכתו

עומדרות יומט

OVADIA YOSSEF
RISHON LEZION

AND PRESIDENT OF TORAH SAGES COUNCIL

JERUSALEM 1000-10000

三三三

הובאו לפני גלויהה השדר "בן אדרת אל חבירו" י"ג, בריש' ח' מתקם ולא פטור", מאה הרונים הקשים, החריגים ובוגרים של'ש' מאמשוון בקורס החוריגי י' בזק חמץ של'ט'א, ובורחו הלהות ע' טנייה התש'ס, ובדבר דרשות היפוסקט, ראשנים אמריזנס, הרישם נ' ע'ע'ם.

וירא רועה שיזכה לברך על המוגמר בקרום, יעוז ופיזיו ממעניינו התנא
לטבורי הורה ולתאזרותה, ברבות הדשובה נם עד גנות ושבת לאורך ימים
שנודע עמו צדקה ורשותו של רוחב רחוב ורחבת ורחבת ורחבת ורחבת ורחבת
וירא רועה שיזכה לברך על המוגמר בקרום, יעוז ופיזיו ממעניינו התנא

שְׁנִינָה שְׁבַת

מתי מותר לשנו את החותן?!

מקרה אחר מוצלח יותר בסופו הוא בשכנים שהתגוררו זה מעלה זה, ככלא חד יש טענות של היזק ראה על רוב שטח הפנטהאוז שלו מרפסת השכן שמעל.

ניתוק יחסים של המשניים הסתומים בתינויו של ר' צבי, אשר החל בדרכו של אהרון הכהן, בהציגו לפני האחד את צערו של השני על המורבה - וכך להיפך אצל השני. עם מעט תחזוקה ופישור בהמשך החזק השלום הזה לאורך ימים, עד למעבר האחד מديירתו למקום אחר.

שיאו של הסיפור היה בעית פגישתם הראשונה פגישה בה התחבקו בהתרגשות עזה המסירה ומבטלת גבולות ומהירותו. שנה.

נראה הוא המקרה של אותו עסקן חשוב שהשיא את בתו היחידה לחתונה הנבחר אך לאחר תקופה של גלות סימני אכזבה קשים מהחינו הטרי, משומם מה לא תאם לה את ציפויו והחולמותו באשר לחתונו המועד. אך איש מעשים הוא החותן במחשבות אין די הוא החל לודת לחחי חתונו לעקביו ולבזותו בכל הזדמנויות אפרשתית, ולמרר את חייו! ספר היראים אומר על מקרה שכזה כי אם הוכיה החתן את חמיו פעם ופעמים בדרכ נאותה הרוי שמורתו לו לשנאותו הכלל אומר לנו ר' צבי כי הם במכון משתדים גם חדד את הדברים המותרים כדי לשאליך לא תהיה התחששה שאדם הנוגג בעניינים אלו לפי התורה נידון לסל אלנסופי אלא ישם גם דברים מותרים.

לאחרונה הוציא המכון ספרים במהדורות כיס לשינוע
בכל עת מצוא

כל הציבור, דו שיח שעצם קיומו תורם להפחיתה של ה"שנתה חנים" והתקלות המצויות בין אדם לחברו. זה שמו של דו-שיח מבורך זה, שמו של הקובץ כשהמו של המכון - תורה האדם לא הרוי קובץ זה כדמותו המצוים מאד בדורנו. תוכן הכתיבה היא דינמית ונוצרת על ידי חברי המכון יחד עם היצבו. יש בדברים מעוניינים הגשת דבריהם לעיונים של תלמידי המכון והמונים. כאשר גם כאן ישנה השתדלות לחלק את הכתב לסטודנטים ורמות, כך שככל הרוצה יוכל לטועם מהראוי לו, לפי טumo והבנותו. כך הפך המכון עם חבריו לכתובות לרבים וטובים המעניינים לבדר הלכות והליכות בנושאים ובמקורים (אמתיתים בחיקם הגדול!) להם היו עדים או שותפים....

כשיודי אחד תום 150 חתונות!

שעלות דף זה הוא מאות רבות של אלף דולרים!! אך בחסדי נעמי לא אומרים די בשידוך בין אותו תורם נפל לא בין אותם נזקים, הם דאגו למונדיות הבאות לסדר את הכללה לקראת החתונה, בחדר מיוחד שהוקצה לכך. יהודי חם חבר בבורסה תורם אהות לחודש תכשיט מיוחד לכלה (בשווי מעל 2000 ש"ח!) אותו קיבל דוקא החתן לתיתנו לכלה... כך יש תורמים מכל הכוונים של נדוניה הכלולות מציעים, כל מיטה, מגבות, חולקי נשים, כשל צוג המאושר על ידי חסדי נעמי זכאי לקבל מוצר אחד לבני כמו תנור, מכונית כביסה, שלחן עם כסאות, או מיטות וכדומה (עפ"י הנחיות רבנים כמובן).

זהו רק פן אחד בפעולות הנרחבת של חסדי נעמי, המחלקים (ליותר מ-1000 משפחות) כמה דפסחא במהלך השנה כולה... וממנימים בסכומי עתק אין סוף פעלויות, כאשר גולת הכוורת הנוכחית היא האולם העומד בשלבי סיום אחרים ממש. (airout ראשון בסוף תשרי הקרוב) אולם זה מהוויה מהפהכה של משתמשים, שכן עלות כל אروم מחלוקת בדרך כלל בכ- 40% על האוכל, וכי- 60% על האולם. בשתי האולמות שהוקמו, האולם ניתן בחינם לאלה הזקוקים לכך, מבלי פגוע בפאר וההדר שכן האולם פשטוט מרשימים בהדרו, ובאיכות ורמת האוכל. עיון בתפרט מגלה תפרט מכובד מהסוג המוצע בכל האולמות המוכובדים.

ドומה שהרב יוסף כהן ראש הארגון ומיסדו יחד עם שמונה (!) עובדי חסדי נעמי בשכר, וכל אותן מתנדבים ובאים ונפלאים בתחומי עיסוקו השונים והמנוגנים של חסדי נעמי ממחים בצורה היפה והמעשית ביוטר את המושג "אהבת ישראל" ו"אהבת חנים".

תיק הכתת המאמר לא יכולנו שלא לבקר במעונו של אחד מגדולי מזci הרים בדורנו הלא הוא הרב יוסף כהן שיחי' מיסדו של ארנון חסדי נעמי, הדברים היו מרגשים ומרתקים כאחת, בקרים גם במפעלי החסד עצם, חזינו בעוצמה נדירה המשותפת מיהוין ליבם של כל ישראל אהבת אחיהם מופלאה הניבטה בכל פינה ונבדך. עדמות הטלפון הרבות הסדורות להם זו לצד זו היו רק הסימבול לפירחת החסד ואהבת החינם של אחינו הירקדים זה זהה, מכל שפע הנתונים הרבים בדורנו להביא לפניכם את זה הבא אשר אגב, נגע תוך כדי ביקרונו במקום, סוג של השגחה פרטית, עברו עונג שבת. היה זה כאשר נכנסנו אל משרד של ר' דודו האיש الآخرאי על הפתק הפריקט הענק של "ארמוני חן" מפעל הענקים החדש מבית היוצר של חסדי נעמי ראה את הפקס זהה שהגיע הרגע - אומר לי ר' דודו תוך שוחט את חציו, שורות צפופות כתובות בשפה האנגלית מלאות בפרטים כמו שמות אולמות תאריכים בעיות רפואיים, נפשיות או חברתיות קשות, אשר הקשר ביניהן עדין לא ברור. הפקס אותו אחז היה מדהים בתוכנו. זהו אישורו של יהודי יקר אהוב ישראל בגופו ובממוני, אשר מממן מכיסו, שם לב, 150 חתונות בשנה! החלק אותו הסתר ר' דודו היה שמות הנזקקים אך בהמשך השורה מופיע שם האולם (מהמכובדים בהחלטי!), תאריך החתונה, הגורם לבעה באותה משפחה (פטרית אחד ההורדים, או שניהם רח"ל, בעיות רפואיים מכל הסוגים וכדומה). מהה וחמיים שורות אשר אחת מफלת בתוכה טרגדייה אנושית קורעת לב, ככליעיתים ישנו חיבור בין טרגדייה לטרגדיה כשיטות מתחנן עם יתומה (וישן גם שורות שכאה) סיום של כל שורה הוא סכום עלות החתונה, כששיעור פשוט מראה